

SAP (2) *sb m*

a *jasne*.

sg [*N sap.*] ◇ *G sapu* (1). ◇ *pl N sapy* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Donośny odgłos będący wyrazem zagniewania* (1) : *Támoć były wielkie fápy/ Gdy niedźwieć wzięł łowcá w fápy. BierEz I4v.*

2. *Odgłos powietrza wypuszczanego przez miechy* (1) :

W przeciwstawieniu: »sap a kołat ... piskanie« (1): *RejZwierc 71 cf Szereg.*

Szereg: »sap a kołat« (1): *ále iáko fie theż [organy] rostrzęfá á rozgłobiá z onego porządku fwego/ to też iuż będzie więcey fápu á kołátu niżli cudnego piškánia. RejZwierc 71.*

3. [*Syk: Bo iáko gdy złożyłz dwie rzeczy łobie przeciwne wespół/ z ktorych iedná drugiey ćierpieć niemoże/ musi być tumult. Gdy zmieszalz ogień z wodą/ będzie fáp. GrzegŻarnPos 1597 223 (Linde).*]

Synonimy: 1. mruk; 2. kołat.

MN